

неожидано са завърнали въ столицата всредъ с
шителенъ артилерийски гърмежъ; три пушкала
стоянно гърмели отъ кораба, на който плавалъ
ператора, отъ всичдъ тржби са слушали. Що з
туй? . . . Миръ!

Народа са събира на Троицкото пристани
духовни и свѣтски знатни личности бѣрзатъ да им
участие въ общата радостъ. Посрѣдната съ тър
ственни вѣсклициания Петъръ отива въ Троицес
храмъ на молебие. Освѣнъ туй, на Троицката
рина ставатъ разни приугоствления за веселби;
ното и бирата сѫ въ изобилие; особно високо мѣ
е приготвено за императора. Той са вѣзкачва
говори на окружающая го народъ.

— „Живѣйте и благодарете Бога православ
Дѣлговременната война, която ся продѣлжава
година, всесилния Богъ я прекрати; той ни даде
Швеция полезенъ и веченъ миръ.“

Казалъ туй, Петъръ зема чаша съ вино и
за здравието на народа; народа отъ радостъ пл
и вика: „Да живѣе монарха!“ Отъ крепостите
слушатъ артилерийски гърмежи; всичката вой
пушка съ пушките си. Изъ града крѣстосватъ
млади и лични драгуни, съ бѣли презъ рамен
препаси и съ знамена и лаврови вѣнци; прѣдъ т
два трубача трубятъ. На 10-ий септемврий са
поченжъ голѣмъ маскарадъ, който траялъ цѣла
дѣля. Петъръ са веселилъ като дѣте; той пѣл
игралъ по домоветѣ на министрите си.

Вторично черковно тѣржество са назначило
22-ий октомврий. Два дни преди туй, Петъръ с
шълъ въ сената и обявилъ, че, въ знакъ на bla
дарностъ за Божията милость надъ Russия, проши
всичките осаждени престѣпници и господарствен
дѣлжници. Въ тозъ сѫщия денъ сената рѣшилъ